

479.

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 30 lipca 1920 roku

w przedmiocie wojskowego sądownictwa doraźnego.

Art. 1. Postępowanie doraźne zarządzane być może:

I. Przeciw osobom wojskowym:

Prócz przestępstw, przewidzianych w art. 59 i 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. (Dz. Ust. № 59 poz. 368) w przedmiocie wprowadzenia w życie ustawy wojskowego postępowania karnego, nadto:

- a) w byłym zaborze rosyjskim: za zdradę w wypadkach art. 108, 109, 111, 111¹, 111², 111³, 112¹, 118 ust. 1 kod. kar. z r. 1903;
- b) w byłym zaborze austriackim: za porozumiewanie się z nieprzyjacielem i inne przedsięwzięcia, mające na celu szkodę dla polskiej siły zbrojnej lub jej sprzymierzeńców lub korzyść dla nieprzyjaciela określone w § 67 ust. 2 austr. u. k. (art. 49 ust. 2 rozporządzenia z dnia 10 maja 1920 r. Dz. Ust. № 59 poz. 369 w przedmiocie wprowadzenia w życie wojskowego kodeksu karnego);
- c) w byłym zaborze pruskim: za zdradę w wypadkach §§ 88 — 91 niem. kod. kar. z r. 1871 tudzież § 1 ust. 1 i 2 i § 3 ust. 2 ustawy z dnia 3 czerwca 1914 r. przeciw zdradzie tajemnic wojskowych Dz. U. Rz. str. 195.

II. Przeciw osobom cywilnym:

- a) za szpiegostwo na rzecz państwa obcego lub nieprzyjaciela, lub nieuprawnione werbowanie;
- b) za przestępstwa wymienione wyżej pod I. a), b), c), oraz w byłym zaborze rosyjskim za podżeganie do dezercji (art. 12 ust. 1 ustawy z 20 lutego 1920 r. Dz. Ust. № 20 poz. 104), w byłym zaborze austriackim za zbrodnię z § 222 u. k., o ile dotyczy podżegania żołnierza do dezercji, w byłym zaborze pruskim za występek z § 141 niem. kod. kar. z r. 1871, o ile chodzi o podżeganie do dezercji.

O ile ulegają właściwości sądów wojskowych w myśl art. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. (Dz. Ust. № 59 poz. 368) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 61 poz. 394).

Przepis art. 76 rozporządzenia z dnia 10 maja 1920 r. (Dz. Ust. № 59 poz. 368) pozostaje w mocy.

Wprowadzenie postępowania doraźnego ogłosić należy w sposób przewidziany w § 437 w. p. k., a nadto przez rozlepienie obwieszczeń w każdym mieście powiatowem.

Art. 2. W postępowaniu doraźnem sąd orzekający tworzy się według postanowień art. 70 — 72 rozporządzenia z dnia 10 maja 1920 r. (Dz. Ust. № 59 poz. 368) także poza wypadkami postępowania w polu i na morzu.

Uchyla się § 7 ustawy wojskowego postępowania karnego. Dochodzenia przewidziane w § 438 powyższej ustawy nie mają trwać dłużej jak 14 dni.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Wykonanie niniejszego rozporządzenia należy do Ministra Spraw Wojskowych.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów.
Witos

480.

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 30 lipca 1920 r.

w przedmiocie zastępstwa na urzędach, opróżnionych z powodu wstąpienia odnośnych urzędników do wojska.

Art. 1. Urzędnicy urzędów ewakuowanych obowiązani są pełnić obowiązki w tych urzędach i miejscowościach, do których będą wezwani przez swą władzę przełożoną. Władza ta przekazuje urzędnika do rozporządzenia władzy, której podlega urząd wymagający zastępstwa.

Urzędnik, odmawiający pełnienia zastępstwa na nowym urzędzie, niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej, traci prawo do wszelkich dotychczasowych poborów.

Art. 2. Ministrowie mają prawo w razie potrzeby powoływać na urzędy zastępców z pośród urzędników urzędów ewakuowanych, oraz z pośród innych osób, które na to się zgodzą. Powołanie takie ma skutki prowizorycznej nominacji na dany urząd.

Zastępcy z pośród ewakuowanych urzędników Zarządów Cywilnych Ziem Wschodnich, oraz Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego otrzymują wszelkie pobory, przywiązane do urzędu, wymagającego zastępstwa. Zastępcy zaś z pośród innych urzędników ewakuowanych zachowują pobory, przywiązane do urzędu dotąd przez nich zajmowanego, o ile władza nie uzna za stosowne zamianować ich ostatecznie na urząd wymagający zastępstwa i otrzymują djety stosownie do uchwały Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1920 r.

Postanowienia art. 1 i 2. odnoszą się również do sędziów i stanowisk sędziowskich.

Art. 3. Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa, względnie prokuratora sądu apelacyjnego, ma prawo delegować sędziów do pełnienia obowiązków sędziowskich w innych sądach chociażby niższej instancji tudzież do sprawowania urzędów prokuratorskich oraz delegować przedstawicieli prokuratury do sprawowania urzędów sędziowskich, względnie urzędu prokuratorskiego przy innym sądzie chociażby niższej instancji.

Prezesi sądów okręgowych mogą delegować sędziów swojego okręgu do pełnienia obowiązków sędziów śledczych i sędziów pokoju.

Sądy apelacyjne oraz sądy okręgowe na wniosek prokuratora mogą powierzać prowadzenie śledztwa w poszczególnych sprawach sędziom ze swojego składu.